

його дефіциту та правильному плануванні, розвивається соціальна сфера. А це і якісне медичне обслуговування, доступна освіта, гідний рівень життя тощо.

Для розвитку соціальної сфери необхідні якісні ідеї та кошти на їх впровадження. Останнє складає велику проблему для нашої країни. В умовах кризи, кошти бюджету передусім направляються на рятування ситуації сьогодення, а не на реформи, результати яких можна отримати через роки.

Тому, на мою думку, фундаментом для якісного і стабільного розвитку країни є стимулювання малого та середнього бізнесу, який є основою середнього класу та гарантом стабільності економіки при будь-якій економічній ситуації.

Літ ерат ура:

1. Про стан та перспективи розвитку підприємництва в Україні: Національна доповідь / К.О. Ващенко, З.С. Варналій, В.Є. Воротін, В.М. Геєць, Е.М., Кужель О. В., Лібанова та ін. – К., Держкомпідприємство, 2008. – 226 с.

Боргуленко Н.А., к.е.н. Кірсанова В.В.

Інновації як фактор підвищення конкурентоспроможності підприємств України

Вітчизняний та світовий досвід показує, що в сучасних умовах конкурентної боротьби підприємство веде змагання не стільки за володіння капітальними ресурсами та матеріальними цінностями, скільки за здатність до розробки та впровадження інновацій. Інноваційні процеси грають важливу роль в успішному розвитку підприємства. В жорсткій постійній конкурентній боротьбі за споживача та ринки збуту підприємства повинні постійно впроваджувати інноваційні процеси: удосконалювати та розробляти нові вироби, прогресивні технології, систему управління та реалізації, що виводить їх на новий рівень розвитку та приводить суспільство до прогресу. Ця тема була проаналізована й деталізовано розглядалася в роботах багатьох вітчизняних вчених: Геєць В., Денісенко М., С. Бреуса, К. Астапова, А. Гончаря, В. Захарченка, Л. Федулосн, Г. Паламарчук, В. Грізної, В. Хобти, О. Швиданенка та багатьох інших.

Економічні категорії – інновація і конкуренція пов'язані між собою причинно-наслідковим зв'язком. Без постійного оновлення продукції і послуг ринок не розвивається взагалі. В ринковій економічній теорії І. Шумпетер конкуренцію розглядає як процес хвилеподібних змін інновацій. Отже для країн, які лише входять в ринок надто важливо здійснювати раціональну науково-інноваційну політику. В свою чергу інституціональні перетворення в процесі переходу до ринку надають нові можливості і форми щодо розвитку науки і інновацій. Входження в ринок, потребуючи постійного оновлення продукції для підтримки її високого рівня конкурентоспроможності, в свою чергу збільшує попит на наукові дослідження і науковий продукт [1].

Для України питання підвищення конкурентоспроможності інноваційних підприємств на світовому ринку стоїть дуже гостро [2].

Отже, можна зробити певні висновки. По-перше, існуючі позиції України на зовнішньому ринку свідчать про дуже низьку конкурентоспроможність українських підприємств в світі [3], обумовленою слабкою структурою українського експорту.

По-друге, для підвищення конкурентоспроможності українських підприємств, державі необхідно стати активним учасником світового ринку технологій [4]. Україна поки що залишається технологічною державою, і її науково-технічний потенціал здатний стати головним чинником виходу з кризи. Для цього держава повинна прийняти і здійснювати нову інноваційну політику, засновану на верховенстві НТП в економічному розвитку.

По-третє, діяльність самих підприємств у сфері інновацій має бути заснована на міжгалузевому технологічному обміні і венчурному інвестуванні в нові прогресивні розробки. Зокрема, основою такого інвестування в Україні повинні стати технопарки або кластери.

Літ ерат ура:

1. Жаліло Я.А., Базилук Я.Б., Белінська Я.В. та ін. Конкурентоспроможність економіки України в умовах глобалізації/ Жаліло Я.А., Базилук Я.Б., Белінська Я.В. – К.: НІС, 2005. – с. 388.
2. Грозна В.В. Підвищення конкурентоспроможності економіки України як передумова співробітництва з ГС // Актуальність проблеми економіки – 2003. – № 11 (29). – С. 130-141.
3. Йохна Н.А. Економіка та організація інноваційної діяльності: Учб. посібник/ Йохна Н.А., В.В. Стадник – К.: Академія, 2005. – с. 23 – 30.
4. Гриньов В.Ф. Товарно-інноваційна політика підприємства: Учб. посібник К.: МАУП, 2004. – с.155 – 156.
5. Мельник О.Г. Сутність інновацій та інноваційного розвитку/ Актуальні проблеми економіки// Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата економічних наук. Львів: 2008 р. – 213 с.
6. Меркулов М.М. Науково-технологічний розвиток і управління інноваціями //Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата економічних наук. Київ: 2008 р. – 187 с.

Голуб Ю.О., к.е.н. Дікань Л.В.

Обґрунтування доцільності застосування фінансового левериджу в процедурі залученні кредитних ресурсів

В сучасних умовах жорстокої конкурентної боротьби між виробничими підприємствами особливого значення набуває питання доступності та прийнятності залучення додаткових ресурсів із зовнішніх джерел як запоруки збільшення ресурсної бази, що в свою чергу, гарантує підприємству можливість досягнення поставлених цілей. Враховуючи ситуацію, що склалася на сьогодні в законодавчій базі, найбільш прийнятним джерелом залучення додаткових ресурсів є банківський кредит. Тому особливого значення набуває питання вдосконалення процедури залучення кредитних